

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Dissabte, 4 de novembre del 1978 - Núm. 1

Hem recuperat el sot

Tornem a tenir el Sot. És el preu que es paga per tenir un Ajuntament nostàlgic. Desenganyem-nos; no es pot entendre la nostra ciutat sense el típic sot i ens ha d'enorgullir que ara tinguem el sot més gran i més fons. I com que la nostra història està plena de sots, per això l'Ajuntament ha ensopagat dues vegades amb —quasi— el mateix forat. I és que a quatre passes hi havia el, que pensavem insuperable, clot de la plaça Pau Casals —que mal traduïren per Calvo Sotelo— que ja l'havien cobert amb molts pisos d'escreix.

Els veïns n'estan més que joiosos en saber que estan fent reviure una tradició local. Si hagués anat una mica més planificat, al mateix treure la terra de l'actual sot, haurien pogut omplir el del seu costat. Però, demanar planificacions potser seria massa.

No us pensessiu pas que és un sot qualsevol, és més gros, més fons i més ample que l'altre. S'ha de reconèixer que hem millorat. I fins i tot té tomaqueres i un bé de déu d'herba, que aviat farà la competència al seu veí el parc. Perquè apart que aquestes herbes són totalment verges, hi ha una munió de rates que convertiran el sot en un zoològic natural.

Hi ha el projecte de quan ploqui es facin basses i poder convertir-ho en un granoter i així, més que mai, Granollers esdevindria el país de les granotes.

Sabem que a hores d'ara els habitants de la perifèria estan instant a l'Ajuntament demanant que també volen el seu granoter. El sùmmum del centralisme seria que només tingués el sot l'envejada plaça. S'està estudiant ràpidament la possibilitat que per les pròximes eleccions municipals tots els barris tinguin el seu sot, que serà tan salvatge com el del centre.

Ara només faltaria que la Corporació Municipal volgués fer-hi un aparcament, fora com privar l'essència de la nostra ciutat, però com que no fan gaire cas dels habitants és possible que s'hi encaparrin i ens privin d'aquest noble espai.

I els que manen que no es preocupin que la Unió Liberal ja no hi podrà fer mai més cap envelat, i en conseqüència no caldrà fer amb tanta urgència l'aparcament municipal.

SETÈ CICLE DE TEATRE

Granollers era una festa...

S'ha inaugurat el 7.^è CICLE DE TEATRE A GRANOLLERS. Ja no cal fer suposicions, ni previsions ni comentaris «avant-match». Els qui han obert el foc han estat BREAD AND PUPPET d'U.S.A. i ELS COMEDIANTS de CANET DE MAR.

La inauguració pel que hem vist ha estat festiva. No hi hem trobat a faltar ni barretades, ni esquenades, ni hi assisteixen les forces vives «morguitzes com quan a les inauguracions tes», passa això. Allà només hi havien les forces vives «vives».

A les set en punt, el pati-vestíbul de la pista de «balón-mano» era ple de gent, al mig els BREAD AND PUPPET i ELS COMEDIANTS o a la inversa, començaren l'actuació amb unes quantes gatades musicals que animaven a la gent. Després entraren dins l'Envelat per començar la representació.

Ens oferiren sis faules: l'HISTÒRIA DEL GRAN SOLDAT, EL TEATRE MÉS PETIT DEL MÓN. UN PORNO-STORY. HISTÒRIA D'AMOR. L'HOMME MORT QUE S'AIXECA i ALLELUIA. Sis guions de molt diversa intencionalitat. Al nostre parer les que tenien més profunditat i una clara intenció didàctica eren la primera i la última. Totes sis, però, tenien com a protagonistes els típics ninots dels B. and P., que malgrat la simplicitat dalt d'un convencional fan molt efecte. Ens hauria agradat veure'ls en un espectacle de

segueix a la pàg. 11

baró S.A.

CONSTRUCCIONS

Ronda Universitat, 7, 2.^{on}

Tel. 318 32 34

barcelona

Josep Umbert, 84

Tel. 870 23 94

granollers

Jaume
riPOLL
i rossell

CELLER DE VINS
DE PRESTIGI

Carrer Nou, 7
GRANOLLERS.

Especialitats TresPins
Plats cuinats
Aliments al natural

Tres productes de...

Conserves PUIG
Granollers

Òmnium Cultural

ve treballant per l'ensenyament

La Delegació Comarcal d'Òmnium Cultural continua la seva tasca silenciosa, però positiva, de l'ensenyament del català. Els dies 7 i 28 d'octubre, va realitzar uns exàmens de Grau Elemental, pels estudiosos que desitgen aconseguir passar la prova d'Aptitud que atorga la Junta Assessora per als Estudis de Català. Aquestes proves van celebrar-se a l'Escola de Maestria i participaren prop d'una cinquantena de concursants de Montmeló, Mollet, La Garriga, Sant Antoni de Vilamajor i Granollers.

VII Festival Sardanista

Organitzat per l'Agrupació Sardanista va celebrar-se el 22 d'octubre, el VII Festival Sardanista, a la plaça de la Porxada, dedicat a la Colla Terra Aimada pels seus quinze anys de dedicació a propagar la Sardana. A les colles veteranes Rosa de Tardor, Colla Noguera, Encara hi som, Atlàntida i les de Terra Aimada de diferents anys, foren obsequades en record d'aquesta festa sardanística que aplegà, el matí i tarda, a molts granollerins.

Schubert i el seu temps

Demà diumenge, 5 de novembre, serà clausurada l'Exposició Schubert i el seu temps, que ha presentat el Museu de Granollers en motiu del III Festival Internacional de Música. Han col·laborat a fer possible aquesta mostra de l'època d'aquest gran músic, diferents museus de Barcelona, de Terrassa i el de Granollers, i els granollerins R. Vila, J. M. Botey, M. Tintó, J. Estrada, J. Muntal, R. Saurí, M. Vidal, M. Valls i Joventuts Musicals.

Necrològiques

En el transcurs d'unes setmanes han mort uns granollerins molt apreciats i coneguts en el vell Granollers, són: Salvador Alberch i Torra, mecànic d'automòbils i creador del doble mando pels cotxes de les Escoles de Conductors; Josepa Salomó i Mas, vídua Baldiri Canals, mare política del metge Pius Canal; Domènec Plana i Montey, espadenyer artesà que vivia al carrer de Santa Esperança i era el pare del metge cardiòleg Planas-Pi; Joan Canal i Fontanals, descendent d'una família que en el transcurs dels anys ha venut peix a la ciutat, i Josep Enraigas i Llacuna, qui fou durant molts anys President de la Creu Roja, continuant la tradició del seu pare que en fou Fundador.

Lladres polítics

El diumenge passat a la nit, forçant la porta d'entrada del local del Partit dels Socialistes de Catalunya, uns lladres van bestreure certa quantitat de diners de les quotes dels afiliats i elements de propaganda i decoració. Aquesta és la segona vegada que, en pocs mesos, uns desconeguts han entrat en aquest local, en la primera a més de diners, desapareixeren les senyeres roja i catalana del balcó. Com únic indici dels «visitants» va trobar-se una pegatina que deia: F. N. J. «Frente Nacional de la Juventud».

Aquest fet ha estat denunciat a la Guàrdia Civil.

Astrologia a la ciutat

Per primera vegada s'estan celebrant uns Cursos d'Astrologia a la ciutat, en el transcurs de vuit setmanes, a l'Hostal Tilbury, té lloc el Primer Curs d'Iniciació a l'Astrologia Científica.

Unió política

Es un fet a Granollers l'actuació conjunta dels partits catalans C. D. C. i U. D. C., després dels acords a nivell del país d'aquestes dues forces polítiques, s'han celebrat diferents reunions preparatòries dels components dels Comitès locals per a portar-los a terme a la ciutat i comarca, havent-se arribat, la setmana passada, a l'acord d'actuar conjuntament en tots els aspectes de la problemàtica política.

Esperem que aquest important tàndem polític resultarà beneficiós pel futur de Granollers i la seva Comarca.

Què passa a l'Hospital?

Ens ha arribat a les mans un folletó que va encapçalat així: «La Seguritat Social pren 15 milions a l'Hospital General de Granollers. Aquests diners anaven destinats a millorar la teva Assistència Sanitària». Va signat: Els Treballadors. Creiem que és greu i alarmant el que diuen que passa amb les mesures adoptades pel Ministeri de Sanitat i Seguretat Social, de Madrid. No dubtem que les forces vives de la ciutat es mobilitzaran per arreglar aquesta qüestió econòmica de l'Hospital de Granollers que, també serveix per a la gent de la Comarca. Creiem que enlloc de fer-lo pagar el que s'hauria de fer és ajudar-lo més, perquè com tothom sap estem molt mancats de Serveis Hospitalaris.

Diumenges per als infants

En el Centre d'Estudis d'Art Contemporani de la Fundació Joan Miró, de Barcelona, els diumenges del 29 d'octubre al 19 de novembre, la granollerina Montserrat Tintó presenta Teatre d'Ombres La Bombeta, l'obra Pit!... pat!... poma!..., una seva creació que representa amb l'assistència tècnica del seu germà Josep Tintó i sota la direcció de Guy Lacoïn.

Desitgem a aquesta jove, filla de la família granollerina Tintó, obtingui un bon acolliment en aquests Diumenges per als Infants, que es celebren a les dotze del migdia.

Josep Estrada i Garriga al Centre d'Estudis

A la Fundació P. Maspons i Camarasa, en la Sessió Ordinària del Centre d'Estudis de l'Associació Cultural, que es celebrarà el dimarts 5 de novembre, a un quart d'onze de la nit, l'historiador granollerí Josep Estrada i Garriga presentarà una interessant i segurament polèmica Ponència que porta per títol: «Comentaris a l'entorn de l'actual Escut de Granollers».

Classes de Català

Coincidint amb el començament del Curs escolar s'han iniciat, pels que desitgen aprendre el català, una sèrie de classes organitzades per diferents estaments ciutadans que són:

A la Biblioteca Popular Francesc Tarafa, per la Diputació Provincial amb la col·laboració de l'Ajuntament; al Barri del Lledoner per l'Associació de Veïns 4 Barris, a l'Ajuntament pels empleats municipals; a la Barriada de Sant Miquel i a la Caixa d'Estalvis de Catalunya per a la seva plantilla laboral.

També Convergència Democràtica de Catalunya i Unió Democràtica de Catalunya, preparen un curs que es celebrarà en el local del carrer Príncep de Viana, 5, que s'iniciarà molt aviat.

Claudi Arimany

als Concerts de Marata

A l'església romànica de Santa Coloma de Marata, periòdicament es venen celebrant uns Concerts musicals, a les deu del matí del diumenge. Concerts que hi assisteixen granollerins, barcelonins i molts veïns de la població, que han aconseguit un important relleu en el moviment musical català, prova evident és que la I.V.E. va projectar un documental, per cert no gaire aconseguit.

El diumenge, 12 de novembre, es celebrarà un d'aquests Concerts que estarà a càrrec de Maadrona Elias, clavicèmbal; Ignasi Alcover, violoncel, i el jove granollerí Claudi Arimany, flauta.

Felicitem al Centre Cultural de Marata per aquesta iniciativa de portar en aquest bell paratge del Vallès Oriental: la Música.

Activitat nacional i internacional d'un Podòleg granollerí

Joaquim Solé i Cuch, és un Podòleg que ens deixa bé als granollerins. Recentment va presentar a Madrid, la ponència «Estudi crític del suport en el peu» i en la que va projectar-hi una pel·lícula realitzada per ell mateix que obtingué un bon acolliment entre els seus col·legues del XI Congrés Nacional de Podologia, celebrat del 12 al 15 d'octubre.

Tambe aquesta setmana s'ha traslladat a Itàlia, on donarà de l'1 al 5, un Curs de Podologia en el «Sindicato Provinciale Pedicure-Podologi» de Bolònia, conjuntament amb el seu company barceloní Jaume Sala i Pich.

Felicitem a aquests dos estudiosos podòlegs catalans per la seva distinció en ésser invitat pels col·legues italians.

Donatiu important

La Junta del Patronat i el Comitè de Direcció de l'Hospital General de Granollers, es complau manifestar la seva sincera gratitud a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, per la seva valuosa i desinteressada col·laboració de la subvenció de sis-centes mil pessetes, destinades a contribuir a l'adquisició d'un Equip Mòbil Radioquirúrgic pel Servei de Quiròtans, amb el que s'aconseguirà una millor qualitat tècnica en l'assistència.

Crida per un Homenatge

Els que treballen en el camp de la plàstica, la poesia, o qualsevol altra activitat artística, «Art a Granollers» els fa partícips del projecte de muntar una Exposició Homenatge a Jaume Serras, component del primer Art a Granollers, Primer Premi Art Jove Ciutat de Granollers 1973 i que morí el juny del 1976, i els convida a participar-hi.

Els que estiguin interessats poden dirigir-se al Telèfon 870 24 34 i demanar per En Joan.

Director: *Joan Barcon i Prevosti*

Redacció: *Lambert Botey, Pere Canal, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M.º Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.*

Col·laboradors: *Arian Botey, Manuel Clot, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Martí Suñol.*

Corrector: *Jaume Camp*

Disseny: *Amador Garrell*

Administració: *Montserrat Ponsa*

CORRESPONDÈNCIA:

*Carrer Anselm Clavé, 46
GRANOLLERS*

Editor: *Prensa Vallesana, S. A.*

Dipòsit legal: B - 33227 - 1978 - Preu: 25 pessetes
Imprimeixen Gràfiques Garrell

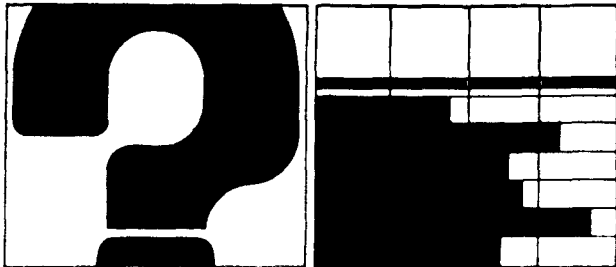

L'ASSOCIACIÓ DE FOTÒGRAFS PROFESSIONALS DE GRANOLLERS I COMARCA

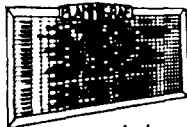
ofereix els seus serveis
i recomana els professionals
que l'integren:

Alcalde Carrillo - Corró, 140, GRANOLLERS
Andreu Torregrosa - Calàbria, 42, LA GARRIGA
Bartralot Bosch - Pl. José A., 33, LA GARRIGA
Blanco López - Ciutat Satèl·lite, bl. 4.º, 1.º 1.º MONTORNES
Bosch Riera - Sant Roc, 6, GRANOLLERS
Coma Riera, - Caietà Ventalló, 4, MOLLET
Comas Castellsagué - Anselm Clavé, 79, GRANOLLERS
Josep M. Cortina - Sta. Fe, 7, SANT CELONI
Damià Moreno - Santa Teresa, 16, LA LLAGOSTA
Durán Pedraza - Cayetano Vinci, 6, MOLLET
Espauella Bufia - Julián Centellas, 2, GRANOLLERS
Galbany Casals - Avda. Generalísimo, 115, GRANOLLERS
Gironella Deulofeu - García Morato, 2, GRANOLLERS

López Morgadas - Girona, 9, GRANOLLERS
March Carreras - Pl. Espanya, 21, SANT CELONI
Mas García - Gr. Victòria Pavelló 28, 3.º, 1.º GRANOLLERS
Mayor Bedós - Vecasa B - 1 - 1.º 3.º, LA LLAGOSTA
Muel Quintana - Corró, 1, GRANOLLERS
Padró Serra - Sant Antoni, 17, PARETS
Pallarés García - Major, 31, LLINAS
Parera Valls - Barcelona, 58, GRANOLLERS
Plans Girbent - Bellver, 26, CASTELLTERÇOL
Vallcorba Fontseré - Agustí Sta. Cruz, 68, ST. FELIU C.
Vizcarra Novales - Berenguer III, 14, MOLLET
Pineda Izquierdo - St. Pau, 19, 2.º, 2.º, LA LLAGOSTA
Vila Ramos - Pino, 31, CANOVELLES

NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!
La diversidad de sistemas y materiales con que contamos,
nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de
planificación y control gráfico

sistemas

PLANNIGRAF®

UN COMPACTE COMERCIAL

La Llibreria i Papereria
Tècnica de Granollers

Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432

Magatzem i Taller:
València, 27 - Tl. 8702881

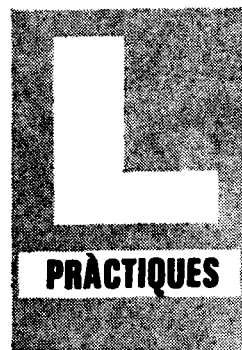
Fundada l'Any 1930

ANYS i EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA

PONGASE A NIVEL EUROPEO.
CON UNA CONTABILIDAD COMODA.
MODERNA. AGIL Y EFICAZ

MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA

som
**Auto-Escola
CANO**
aviat ens coneixerà per
**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passelg de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

Un granollerí polifacètic

J. Vidal i Jumbert

Aquesta matinada ha mort en J. Vidal i Jumbert.

Vidal i Jumbert havia nascut pels llibres i amb els llibres. La seva biblioteca composta de més de 12.000 volums hi figuren obres de tota mena, i de diversos idiomes; podríem comptar divuit idiomes diferents els quals ahir finat traduïa.

Vidal i Jumbert havia publicat diversos periòdics que vegegen la llum a la nostra Ciutat i una revista científico-literària titulada «La Enciclopèdica», que publicà tots els treballs premiats en el certamen celebrat al Casino i que presidí Santiago Rusiñol, actuant de secretari en Vidal.

El teatre havia estat una de les seves obsessions, deixa moltes obres escrites, algunes per estrenar. Entre les que se li representen més s'hi compta «L'hereuet de la ferreria» i «El llaç etern». Les obres d'en Vidal quasi totes són sense dames. Cal remarcar la comèdia «Les pessigolles de la senyoreta» estrenada al Romea, de Barcelona amb molt d'èxit.

Entre les seves produccions dramàtiques, al nostre modest entendre sobressurt «L'Evangelista».

El què valia l'amic n'és prova palesa el fet de que en una inauguració del curs de la Universitat de Barcelona, un dels seus catedràtics en el seu discurs va aludir-lo com un dels entesos en la traducció i adaptació de l'àrab a Espanya.

En matèria lingüística Vidal i Jumbert, era una de les primeres figures de la nostra terra. Del grec i llatí i els seus grans genis, n'havia escrit infinitat d'articles.

En Vidal havia col·laborat en diversos diaris i revistes de Barcelona i Madrid. Actualment venia publicant un conte cada setmana a «Las Noticias» de Barcelona. La seva col·laboració era sol·licitada per molts i apreciada.

De l'amic que en plorem el seu traspàs en podríem dir moltes coses. El Diari seria petit per encabir-hi les quartilles que ompliríem. Però ara en aquest moment que l'emoció i el sentiment ens embarassa, els nostres esforços són en va. El pensament no respon a la voluntat, sols la seva mort, aquesta mort sobtada que ens l'ha prés, ens obsessiona.

Fa tres jorns parlàvem amb ell sense notar-hi cap símptoma de malaltia i avui als seus 68 anys l'hem vist en el seu llit de mort.

En aquesta hora trista ens arriba a les nostres mans un programa d'un teatre de Calella, on hi anunciaven amb molt d'elogis la representació del seu drama «El llaç etern», per diumenge vinent. Aquest serà el primer homenatge al plorat amic.

del Diari de Granollers, dijous 8 de Novembre del 1928

La «Suárezvisió»

i el nou impost

El Congrés de la Unión de Centro Democrático, recentment celebrat a Madrid, ens ha dit ben clarament, per si en quedava algú dubte, quin és el concepte que el Govern Suárez té de la Telavisió i quin és l'ús que podem esperar que en faci.

I allò que retrata millor la situació és que davant les queixes ben fonamentades que s'han fet sobre aquest abús del principal mitjà informatiu, el homes de la Unión de Centro Democrático han replicat, precisament, que ells haurien protestat en el cas de que la TV no hagués dedicat al seu Congrés els espais que va dedicar-hi. És a dir, si no s'hagués posat incondicionalment com així va fer-ho, al servei del partit com un òrgan més dels seus aparells de propaganda.

Comprenem que ha de costar de desprendre's dels hàbits de tants anys d'autoritarisme, durant els quals ja se sabia que tot estava al servei dels que manaven, en lloc d'estar aquests al servei del poble, i compreнем, també, que l'actual organització de la TV no ajuda gens ni mica a aquest desprendiment. Mentre la TV depengui del Govern serà molt difícil assolir una informació objectiva, honesta i sense privilegis, i ens temem que la situació tampoc podrà adobar-la el control parlamentari que preveu el projecte constitucional, ja que la majoria parlamentària serà sempre de la mateixa corda que el Govern. I, com a catalans, comprovem diàriament com ni el Govern, ni el Parlament, ni cap dels Partits de Madrid els preocupa, ni poc ni gens, que estiguem condemnats a la privació de programes en català durant les hores que la gent treballa pot asseure's davant del receptor i tots els dies de festa.

Però l'ordenament d'una Televisió al servei del país i d'una televisió catalana seria tema que no cap en aquest espai.

Avui, només volíem remarcar l'actual dependència de la TV, del Govern, i fer constar la nostra disconformitat per l'ús que en fa el partit governamental, i fer-la constar, també, en pagar un impost sobre els receptors. Mentre duri l'actual situació l'impost que s'anuncia per a 1979 sobre la TV només l'haurien de pagar els membres de U.C.D. i n'hauríem d'estar exempts tots els catalans fins que, almenys un canal, emitís sempre en llengua catalana. Altrament, serà allò de «cornut i pagar el beure».

Les emissions dedicades al Congrés de UCD no em treien de la memòria aquell anunci d'un llibre sobre el Sr. Suárez, que va passar tant sovint la TV no fa pas gaire temps: «¿Conoce Vd. al Presidente?... Pues claro, jugué con él».

Es evident, que el Sr. Suárez està jugant amb tots nosaltres.

C. U.

El Barri de Sant Miquel

Seguint l'encert de l'any passat, del vint-i-nou de setembre al primer d'octubre, l'Associació de Veïns del Barri de Sant Miquel ha organitzat el Sant de Barri, festa tradicionalment granollerina que amb el pas dels anys ha anat desapareixent.

Aquest any la festa es va allargar fins a tres dies, organitzant-se actes als quatre punts del barri. El divendres al carrer d'Angel Guimerà, una Exhibició de Boxa i una Festa Flamenca, en un intent d'aglutinar part de la comunitat del barri. El dissabte 30 de setembre, Cercavila al migdia; Concurs de Coloms, a la plaça d'en Josep Serrat i Bonastre., a la tarda; Festival de Cançó Catalana al capvespre i un Ball de Nit, en el carrer Murillo. El diumenge un festival dedicat a la tercera edat, presentat pel Rapsode del Vallès, Josep Bové, al col·legi Joan Solans; audició de Sardanes al carrer Verge de Montserrat; Festival Infantil i Ball de Fi de Festa, al carrer Murillo.

Protagonista d'aquest Sant de Barri ha estat la pluja que va deslluir la Cançó catalana i les Sardanes. La solució d'aixecar un envelat pels pròxims anys, sembla que no plau a la Junta Gestora, perquè volen que la festa es faci al carrer i que tothom hi tingui fàcil accés.

Continuant amb la sèrie d'actes que l'Associació de veïns s'ha entestat en portar a terme, el dissabte 28 d'octubre va organitzar una Castanyada al carrer Murillo, amenitzada per Dorin Grup que es cuidava de la música i pels veïns i nombroses persones d'altres indrets de la ciutat que hi posaven la gatzara.

Amb aquests actes al carrer que són possibles per l'esforç d'un bon grup de joves del barri de Sant Miquel són demostració que l'enterrament prematur de les tradicionals festes de carrer a Granollers, tornen a revifar-se.

FESTIVALS DE PRESTIGI

Una vegada més, ens arriba el Festival Internacional de Música de Granollers, organitzat per Joventuts Musicals. Aquest any, amb més dificultats que mai degut a la falta de col·laboració econòmica de l'Ajuntament i a la dificultat de trobar recolzament en altres llocs. L'ajut ha arribat de les entitats d'estalvi, però ara, al començar el Festival, no es veu clar que es pugui arribar a la seva fi sense un dèficit important.

Malgrat tot, Schubert és aquí. Gràcies a l'entusiasme i l'esforç de la nostra entitat musical, Schubert és entre nosaltres dins d'un Festival que, pel que es preveu, podrà ser veritablement memorable.

Potser caldrà reconsiderar, però, la necessitat de continuar amb un Festival així, doncs hi ha massa dificultats, massa feina, absència d'un local adequat per al concert, i massa concentració de música en pocs dies per la coincidència de dates amb el Festival de Barcelona.

Mentre no disposem d'un local adient, que no cal que sigui el «mític» teatre municipal sinó tan sols un local senzill, amb les necessitats mínimes cobertes amb una certa previsió de cara al futur; mentre un festival no s'hagi de menjar l'altre; mentre que un concert no es pugui autofinançar per el públic i ajuda oficial de l'Estat o, si hem d'esperar que la Generalitat pugui, encara pitjor, i mentre als col·legis no es faci MÚSICA, però MÚSICA seriosament, ja que no és fer música ensenyar a tocar «Heidi» amb flauta dolça i sí cal fer un ensenyament complert, escoltar concerts encara que sigui en discs, fer Història de la Música, etc., com s'intenta fer durant aquest festival; mentre no passi tot això, no tindrem massa facilitats per organitzar concerts: sense recolzament econòmic oficial, sense local, i quasi bé sense públic. Aleshores, serà necessari seguir fent Festivals de Prestigi, on es troba part del públic que hi va perquè s'hi ha d'anar; Festivals de Prestigi perquè l'Ajuntament, o aquest any les Caixes, puguin col·laborar de forma visible, Festivals de Prestigi perquè ens deixin el Museu, i perquè valgui la pena fer el trasllat de no-sé-quantas cadires des de Llerona a Granollers o de muntar una bastida de dos pisos d'alçada per poder posar les bombetes de l'escenari, etc., etc., etc.; serà necessari fer Festivals de Prestigi perquè es digui de Granollers que té un Festival important i es conegui arreu.

Però la resta de l'any, seguirem essent quatre gats els qui anem als concerts, donant gràcies a que encara se'n organitzin...

Però ara callem: Els divuit músics de la Waiblingen Chamber Orchestra baixen la llarga rampa que porta a l'escenari, i comença el festival.

Waiblingen Chamber Orchestra

El precalentament

Com a concert homenatge als 50 anys de l'Escola de Música, rebem la visita de la Waiblingen Chamber Orchestra, que ens ofereix un programa variat, d'agradable audició.

Comença el concert amb una Suite per Flauta de Bach, on el jove Klaus-Peter Diehl ens dona una bona exhibició d'habilitat i dolçor, sobretot amb la «sarabanda», prou coneguda i estimada per tots qui estimem Bach, i també amb la bellíssima «polonesa».

Segueix un altre concert de Bach, ara per a violí. Es un noia la solista, Flemming ens dona un molt bon cant també jove com tot el conjunt. Ulrike cert on, després d'un brillant «allegro» ple de difícils passatges, la violinista ens regala una senzilla interpretació de l'«andante», amb el seu delicat diàleg violí-baixos les seves polides frases en solitari, i amb aquella llarga nota que Ulrike resol d'una sola i lenta arcada que ens fa pensar que ens trobem davant d'una persona que aviat serà important dins del món musical. Aquesta seguretat d'Ulrike ens fa esperar amb tranquil·litat el bri-

llant «allegro-assai» amb que clou el concert. I així és. Amb seguretat i llambreg, la noia ens acaba un concert impecable.

A la mitja part, es pronuncien unes paraules de JJ.MM. en homenatge als músics que van iniciar i portar endavant l'Escola de Música, els mestres

Coll, Font i Ruera. El mestre Ruera rep l'homenatge i diu unes paraules d'agraïment en nom de tots els membres del Patronat.

Les primeres notes de Schubert comencen a sonar a la segona part, després de Mozart. Tota la dolçor del músic pre-romàntic és present en aquestes nou danses que tenen un gran poder evocador, ja que si deixem anar l'imaginació, tan aviat ens trobem en els camps de conreu, com a les muntanyes d'Alsàcia, com dins d'una taverna. Els tres valsos tenen un aire més espiritual, especialment el segon, amb aquella vella tristesa nostàlgica d'aquell amor que tots hem perdut qui sap quan fa. Un suau i bonic precalentament per el festival.

El concert acaba amb una serenata d'Elgar, que dona un fort contrast amb la senzilla música vienesa. Hi ha moments que recorden a Mahler, sobretot en el «largetto», on els violins amb sordina, ens evocuen no sé quin món decadent i trist, atúidor d'una sorprenent bellesa.

El mestre Francesc Llongueres, rep uns càlids aplaudiments com a just premi per la seva tasca al front del grup instrumental. Una tasca molt ben realitzada.

Quartet Numen

El preciosisme

Una vegada més entre nosaltres, ens arriba el Quartet Numen, del qual el mestratge i precisió no cal repetir aquí, doncs ens són prou ben conegudes.

Ens varen oferir, dins la primera part, el «Quartet Opus 29» i el «Quartetetatz» obra pòstuma, però el que realment va ser memorable fou a la segona part, el quartet conegut com «La Mort i la Donzella».

Dins d'aquest quartet hi ha un «andante» que té cinc variacions sobre la melodia o tema principal. D'entre elles destaquem la primera, amb el violí d'en Gerard Claret acompanyat en el seu cant per un tímid pizzicato del violoncel, i la segona on, en Josep M.º Redondo, ens interpretà perfectament el tema al violoncel. La cinquena variació correspon en lluïment a la totalitat del quartet, amb una nova exposició del tema després d'un temps on les notes breus fan un bonic divertiment.

Aquest segon concert acaba amb una repetició i gran satisfacció del públic. Bé pel quartet Numen!

Eulàlia Solé

Schubert a cabassos

Eulàlia Solé ens dona Schubert a cabassos.

Abans de començar, l'Eulàlia es queixava del fred i estava nerviosa. Però tan sols baixar la rampa i asseure's enfront del piano, l'Eulàlia deixa enrera el fred i els nervis. És el seu piano i la seva música qui la crida. I pocs segons després de començar

Schubert no s'ho mereix i el públic tampoc

És inqüestionable el nivell de qualitat artística que cada any assoleix el Festival Internacional de Música. No sembla passar el mateix però, amb els cartells. Al contrari, sembla difícil superar el baix to d'aquest any. Una solució tan fàcil i pobra com la de pintar uns músics, bé ho semblen, i uns rètols amb el nom del músic, intent ben inútil, no cal ser tan explícit, dels quals algú va dir que semblaven bitllets de mil voleiant, no sembla adir-se amb les exigències qualitatives d'un Festival de tan alt nivell. El cartell d'enguany no passa de ser una mena d'intent d'esboç de figures amb ben poques pretensions, amb un to cromàtic fet sense mirar-s'hi massa, i tot dóna un resultat final equiparable a un cromet de les xocolates. Schubert no s'ho mereix. Hem d'esperar de J.J. MM. un seriós esforç per triar uns artistes i unes obres dignes i prou adients amb la qualitat del Festival, i amb el públic assistent, a qui a més, se'ls hi vol vendre l'obra.

L'Impromptu n.º 2, allà no existeix més que l'Eulàlia Solé, el piano i Schubert.

Schubert que surt d'entremig de les cordes, destriat per les mans sensibles de la pianista; com destria també la dolça i suau melodia d'aquest Impromptu dels complicats encara que aparentment senzills arpegis. Quina cosa rodona, ben acabada, perfecta i polida!

L'Impromptu n.º 3 és més complexe, espiritualment parlant. És tendrament patètic. És el crit a mig camí del desesper però sense perdre mai la bondat de l'esperit.

La sonata en Si bemoll major, obre la segona part. Després d'un «molto moderato» executat amb pulcritud i seguretat per Eulàlia, ens arriba un llarg lament, arrossegadorament trist, com per escoltar amb la soledat per companya i la nit per ambient. Calia veure a l'Eulàlia interpretant aquest «andante»: els seus moviments eren com «rubatos» físics i la música que ella mateixa recreava, se l'emportava per ignorats camins on eren presents, amb intens patetisme, l'amor, la tristesa, la soledat més profunda.

El «scherzo», bell i alegre, sembla que arribi per consolar-la amb un diàleg mà dreta-mà esquerra, que sembla fet de paraules de conhort.

I el brillantíssim final, el «allegro ma non troppo», per acabar el concert. Amb una perfecció total i absoluta, fulgurant i perfecta, se'ns regala aquest darrer temps de la sonata, que arranca els aplaudiments més intensos del migrat públic que aquella tarda de diumenge érem presents.

El «bis» era obligat, i, com per descansar una mica la tensió, ens ofereix un breu «moment musical» senzill i fresc com un vas d'aigua a ple estiu.

Gonçal Comellas M.ª Glòria Vila-Puig

Massa virtuositat

No cabia esperar altra cosa que perfecció suprema del concert d'en Gonçal Comellas, i així és. Perfecció suprema del violinista quant a domini de l'instrument, i extraordinària professionalitat per superar els desencerts de la pianista, que quasi no es van notar.

Massa perfecció, que ens pot fer oblidar la música. La música no pot brollar tan bé dels instruments; s'ha d'arrancar amb dificultats, amb expressió, amb sentiments, i no tan sols amb tècnica ben depurada i perfecta.

Tot i això, la depurada tècnica també fa brollar sentiments del violí d'en Gonçal, i sovint, ens trobem immersos dins d'emotius passatges que ens fan oblidar la perfecció per submergir-nos en la Música.

Com el «andante» de la Sonatina n.º 3 en el registre més greu del violí, al que segueix el virtuós i preciosista «minuet».

Com el cadenciós primer moviment de la sonata-duo que després de les, diem-ne, lleugeres Sonatines, ens porta a un estat superior. Del món de jo-

ventut de Schubert a un món adult, a un món de maduresa gairebé total.

Els aplaudiments són forts i intensos. Malgrat tot, en Gonçal Comellas no ens ha pogut fer oblidar la impressionant «cadenza» del concert per a violí de Beethoven que, ara fa un any, ens regalava a l'Església Parroquial.

Cor Madrigal

Entusiasme a gavadals a dalt l'escenari

Quan el Cor Madrigal baixava, quasi a pas atlètic, la rampa del Museu, semblava que no hi cabrien. 26 veus femenines i 20 masculines, el piano, l'orgue...

Però tots es posen bé i el plat espectacular del Festival comença. La primera part està integrada per 9 cançons a quatre veus i piano, que fan les delícies del públic. L'habitual seqüent sonora del Museu s'omple de veus i d'entusiasme, i així van sorgint les cançons una darrera l'altra; destacant la curta i alegre «Der Tanz», i el quartet «Des Tages Weihe», on el baix Francesc Doy ens dóna un expressiu cant en solitari, i l'oració «Gebet» amb solos de Montserrat Pueyo, Eulàlia Salbañá, Pau Castanyer i Joan Cabero, i l'estremidor Weltschöpfer d'una plenitud total.

A la segona part podem comparar dues Misses completament diferents. La primera, la Missa Alemanya, és una música sacra que no té res de solemne, sinó que és completament intimista. Es diria adequada a una capella d'alta muntanya, d'un lloc pregonament religiós, però més a prop del cel blau i de les muntanyes, que no pas dels grans vitralls i dels sants de pedra.

La segona, recolzat el conjunt de veus i orgue per un quartet de corda, és ja una Missa solemne, de gran Catedral. És impressionant el Benedictus, amb el difícil solo de soprano magníficament resolt per Montserrat Pueyo, i l'Agnus Dei és ja definitiu.

A la mitja part, el mestre Manuel Cabero, felicitava els cantaires perquè s'havia fet música. Nosaltres felicitem també el mestre Cabero, perquè ha sabut entusiasmar els seus cantaires i músics de tal forma que fóssin capaços de «treure» tanta música, i perquè els ha conduït tan bé

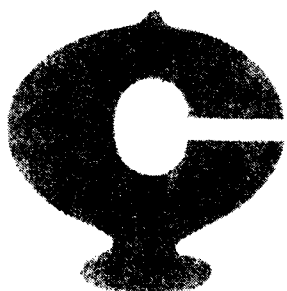
PlaçaGran
Publicació
Granollera

Subscriuiu-vos-hi!

**CAJA DE CREDITO
SAN JOSE DE CALASANZ**

ara...

CAIXA DE CREDIT GRANOLLERS

S. COOP

Avinguda Sant Esteve, 20 - Granollers

cap a un concert veritablement memorable!

Art

Bustamante García Morante

La perfecció en el lied

La Bustamante, per anomenar-la com es fa amb les cantants líriques, ens està donant un fi de festival perfecte. És perfecte acabar un festival Schubert amb el «lied» que, evidentment, és un dels estils musicals que el músic va treballar més, no, com sovint es diu, l'autèntic estil musical de Schubert: Estava estudiant contrapunt abans de morir. El «Lied» és perfecte en Schubert, i Schubert és perfecte per la Bustamante, el coneix i el domina. I també és perfecte l'acompanyament al piano pel mestre García Morante. Tot és perfecte aquesta nit. I altament emotiu.

Al meu costat hi ha dues persones que mai han escoltat música clàssica, essent aquest el seu primer concert «en directe». Totes dues se senten captivades per la música, i segueixen el concert sense problemes. Això de la imatge que teníem d'un recital de cançó lírica és la típica d'una senyora grossa, fent contínuament «gorgoritos» mentre tothom s'avorreix. Ara bé, la Bustamante no està grossa, no fa «gorgoritos» i ningú no es va avorrir ni tan sols les dues persones que no entenen de Música.

La selecció, d'entre els més de sis-cents «lied» que va escriure Schubert, és excel·lent. Destacaria el bellíssim «Du bist die Ruh», la coneguda i alegre «Die Forelle», el complex «Rastlose liebe» i, a la segona part, la conegudíssima «Nacht und Traüme», i la extraordinària «Cretchen und Spinrade», amb que clou el Festival. No així l'actuació de la Bustamante, que ens ofereix dos «bis» inoblidables; la bellesa quasi transparent de «La cançó de l'Oblit», de Toldrà, i el bonic i nostàlgic «ritornello» de Resphigi, «Storne le tricci».

Tot perfecte, malgrat la migrada assistència de públic, que els altres dies omplia gairebé el local. És el mateix que va passar amb Eulàlia Solé.

El balanç del Festival Schubert és més que bo, ja firmariem que l'any que ve poguéssim tenir-ne un altre del nivell d'aquest.

Ah!, agafeu-vos: Sembla que l'any que ve tindrem Mozart...

Arian Botey

Cocktail Cuixart

Malgrat algunes excepcions, el panorama d'exposicions a Granollers és molt magre. El repertori de temes, sempre es queda allà mateix i es repeteix cíclicament a cada sala durant unes determinades èpoques de l'any.

Una de les comptades excepcions ens la proporciona la «Galeria ab». No és ara el moment de discutir la funció de les galeries dins la societat capitalista, i per tant, farem referència tan sols a la possibilitat que ens ofereix de contemplar obres de l'avantguarda catalana, de tan escassa difusió fora dels circuits barcelonins. Encara que de vegades es tracta d'obres menors dels grans noms de l'art català i de l'europeu, cal remarcar l'interès de la seva visió tant per elles mateixes com per les escasses vegades que se'ns presenten aquestes oportunitats, i tots sabem, d'altra banda, que la informació artística a Granollers és a un nivell que ratlla l'analfabetisme

Del 17 d'octubre al 12 de novembre hi ha a l'esmentada galeria, una mostra antològica de Cuixart, estructurada en dos grups: a la sala «a», obres de l'any 1949 fins el 1968, i a la sala «b», dels anys 1977-1978. Les diferents obres de la primera sala, formen una breu antologia del quefer més interessant de Cuixart, de les etapes més conscientment modernes: primeres obres del moment de «Dau al Set», recuperació, síntesi i tradició de l'avantguarda, i del surrealisme històric, amb una voluntat rupturista amb l'art d'aleshores (anys 50). Passa després a una mena de «gestualisme avant-la-lettre», a les primeres mostres de matèria i d'informalisme (anys 60), i acaba la mostra amb obres en les que pren gran importància el collage, tant de fotos i retalls, com els coneguts collages amb nines velles i elements de plàstic.

El canvi respecte a les obres de la sala «b» és violent i brusca. El pas enera ha estat radical. Cap als anys 70, Cuixart es decanta per la neo-figuració i, progressivament, el seu estil esdevé amanerat i «pompièr». Una de les darreres etapes d'aquesta mena de barroquisme de saló, ho forma la sèrie «Setdonesex/Els set pecats capitals» del 1974. Aquesta fórmula, prou fluixa de per sí, l'ha allargassat fins ara, amb un grup de set dones-noies-

nens on ha intentat aprofitar i expressar les minces possibilitats de la primera sèrie, tal com ha fet en el cartell anunciador de l'exposició, creat expressament. A més d'això, hi trobem una sèrie d'olis i dibuixos de l'any 78: els dibuixos semblen (només semblen) un intent de retornar a la investigació i simplificació formal d'anys anteriors però amb una tècnica més sofisticada, i els olis vessen luxe artificial, rostres aporcellanats, bitlles i altres exotismes, especialment en les coloraines. Un cocktail que pot resultar difícil de pair.

Manel Clot

Bústia

Puntualització sobre el negoci dels llibres

Sr. Director.

Voidriem, al mateix temps que saludem l'aparició de la seva revista, referir-nos al reportatge que apareix al n.º 0, titulat «El negoci dels llibres de text».

Valorem com a positiva la publicació d'aquest treball i, sense entrar en el ton del tema, ens sembla oportú de fer alguna precisió per a la correcta informació de tothom.

La Cooperativa d'Ensenyança Granollers durant molts anys ha repartit els llibres de text als alumnes (tots ells fills de socis de la Cooperativa) i ha destinat els diners que puguin quedar com a resultat dels descomptes a crear i incrementar la biblioteca escolar, inicialment inexistent. Tot això aprovat pels pares i gestionat per ells mateixos a través d'aquesta Junta. Aquesta és una petita ajuda al manteniment de l'economia de la nostra Cooperativa de la qual, de moment, no veiem possible poder prescindir.

Queda clar, per tant, tal com ho vàrem manifestar als llibreters granollerins, que unes actituds semblants poden obeir a motivacions molt diferents. És per tal d'evitar errònies interpretacions que hem volgut explicar la posició que mantenim, al mateix temps que manifestem de continuar treballant per aconseguir la gratuïtat total de l'ensenyament, inclosos els llibres de text.

COOPERATIVA D'ENSENYANÇA
GRANOLLERS
La Junta

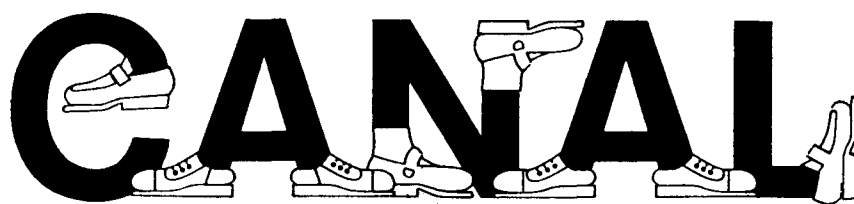
LLIBRERIA

LA
GRALLA TÈCNIC
GRALLA

PAPERERIA
MATERIAL DE DIBUIX
TÈCNIC I D'OFICINA

Museu, 9 - tel. 8702182 GRANOLLERS St. Jaume, 50 - tel. 8709704

CANAL

Anselm Clavé, 46 - Granollers

ALTA CONFECCIÓ DE SENYORA ●
● MODELS EXCLUSSIUS
GÈNERES DE PUNT ●

MONTAÑA

BOUTIQUE

Plaça de la Porxada, 35 ●
● Telèfon 870 0456
GRANOLLERS ●

articles de pell

castells

Santa Anna, 2 - Anselm Clavé, 49
GRANOLLERS

Cinquanta voltes ciclistes

Dies passats, es varen disputar les 50 Voltes Ciclistes a Granollers, aquestes, estaven reservades per a ciclistes veterans. Relatiu a les mateixes, hom té que dir: l'organització oportuna i encertada, l'èxit, relatiu. L'organització de la prova va ser correcte amb algun defecte prou important.

En diferents ocasions, viatjant per les nostres carreteres, veiem força ciclistes que portats per la seva afecció, fan quilòmetres. Per aquest motiu, i tot pensant que de competicions d'aquest tipus, no se'n fan gaires, hi

hauria gran nombre de participants, doncs no, tan sols una trentena de ciclistes, es presentaren a la sortida, una llàstima, ja que pel gran nombre de ciclistes de més de 35 anys, són aquestes unes ocasions immillorables per trobar-se amb els companys d'afecció.

Per fer història, direm que els diferents guanyadors foren, a la categoria de 35 a 40 anys, en Enric Borràs, del sud de França, dels 40 als 45, en Josep Hernández, de L'Escala, i pels de més de 45 anys en Joaquim Filbà, de Vilamajor.

L'organització de la prova pels membres del Club Ciclista Granollers, com queda dit anteriorment, bona.

El circuit, situat a l'Avinguda Sant Esteve, excel·lent per aquest tipus de prova, però ací és on vénen els problemes, tal vegada per un descuit, o bé per manca d'experiència, o per defecte en l'equip d'informació, el cas és que, i sobretot entre el veïnat, molts, no s'assabentaren, i després vingueren els problemes, més a l'existir dificultats per asortir de casa amb el cotxe. En principi, hom creu que aquests tipus de competicions, són prou interessants per a prodiguar-les no tan sols això, sinó que es necessita crear un espai per tota aquesta gent, que passada la seva joventut, es troben deixats de la mà de Déu, i que si sobreviuen en la seva afecció a l'esport mereixen un lloc per a competir, mentre l'estructura esportiva sigui la que tenim, tindrem de prendre paciència, i millor serà entre tots fer-ho el millor que poguem, i procurant també, causar les mínimes molèsties i problemes als demés ciutadans.

J. Comas

ve de la pàg. 1

Setè Cicle de Teatre

carrer. Aquesta simplicitat es feia particularment palesa en la faula L'HOMME MORT QUE S'AIXECA i malgrat tota una entranyable aurèola poètica embolcalla l'espectacle ALLELUIA va ser un bon fermall de la vetllada. Una frescor i una intenció clara feien de la faula, una mica inquietant, una denúncia. Al menys així ho sentirem. La presència activa dels Comediants donaren uns tons festius a l'sketch, que feren que l'espectacle dels B. and P. acabés en festa. D'altra fàisó potser hauria acabat en manifestació ecologista.

ELS COMEDIANTS I ELS BREAD AND PUPPET, convertits en músics, acompanyaren als assistents, que ho volgueren, i ho volgueren gairebé tots, improvisant una cercavila d'allò més festiu. S'hi afegiren gent que sortia dels balls i dels espectacles. La cercavila improvisada passà pels carrers d'Enginyer, la Carretera, Sant Roc i la Porxada. Ja no hi havia comediants i espectadors, tothom feia teatre. Inclús la gent que des dels balcons i finestres s'unia a la festa. A les deu de la nit encara hi havia gatzara a la Porxada. Teatre ortodox no n'hi havia, però la gent s'ho va passar bé. Esperem que sigui un bon averany per al 7.º CICLE.

Vàrem arribar a casa tot pensant que potser el teatre també és això. Quan el teatre era viu, el teatre era això.

Joan Colomer

Agenda

Teatre

Dissabte 4

5 tarda a la Porxada

Sol, Solet... per Els Comediants

10,30 nit al Teatre - Envelat

El Dret al revés

Premi Teatre Ciutat Granollers 1977
per Agrupació Maragall

Cinema

ASTORIA

Los locos al volante

La verdadera historia de Bruce Lee

MAJESTIC

Encuentros en la tercera fase

El triunfo de Tarzán

MUNDIAL

Emmanuelle - 2

Hermanos

PRINCIPAL

Los demonios

SALA SANT ESTEVE - club infantil
Viaje al centro de la Tierra

Sardanes

Diumenge 5

12 matí, a la Porxada

Cobla Genisencà

Exposicions

Museu de Granollers

Schubert i el seu temps

Matí, de 11 a 2 - Tarda, 6,30 a 8,30

Caixa d'Estavis de Sabadell

Pintures Jaume Icart

Matí, de 11 a 2 - Tarda, 6,30 a 8,30

Sala a b - carrer Vinyamata

Presència de Cuixart

Matí, de 11 a 2 - Tarda 6 a 9

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Olis Cayo Noblom

Matí, de 11 a 2 - Tarda, de 7 a 9

Diumenge 5

Futbol

10 matí camp E. C. Granollers

Granollers - Les Franqueses

4,15 tarda

Atlètic Vallès - Llicà d'Amunt

11,30 tarda camp de Palou

Palou - Atlètic Zurich

Handbol

9,15 matí - Pavelló Municipal

Granollers - A. E. S.

11 matí Primera Regional

Granollers - A. E. S.

Plaça Gran

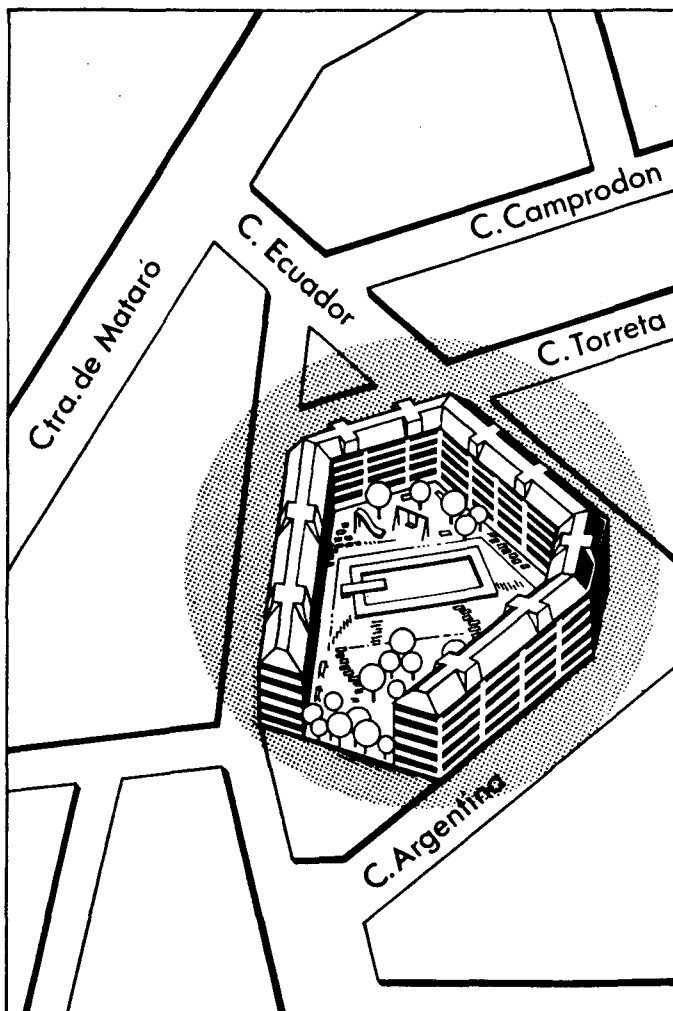
Publicació
Granollerina

Anuncieu-hi!

c. Ecuador, cant. Torreta-GRANOLLERS

PISOS GESTA *

Es distingeixen per
una acurada construcció
i per la qualitat dels seus acabats.

- * 4 HABITACIONS
- * 1 HABITACIÓ dels mals endreços
- * MENJADOR-ESTAR: Amb accés directe a l'exterior, terra de marbre a tot el pis, llar de foc.
- * 2 BANYS COMPLETS: Amb sanitaris de color, griferia d'importació.
- * 3 TERRASSES.
- * CALEFACCIÓ: Central a totes les dependències i comptador individual de consum.
- * PARKING, piscina, parc infantil i local de guarderia, inclosos en el preu del pis.
- * 11 VEÏNS per escala.

INFORMACIÓ I VENDA:

En el mateix edifici tots els dies laborables de 4 a 6, dissabtes de 4 a 6, diumenges de 11 a 1 del matí.

A les nostres oficines tots els dies en hores laborables.

*** GESTA**

Plaça Caidos, 23 T. 870 11 12 - GRANOLLERS.